

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalms XXXVII. Ne æmulare malignantes neq[ue].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

*Illic prava etenim ceciderunt facta patranes,
Et bene quo starent non habuere locum.*

PSALMVS XXXVII.

Ne æmulare malignantes, neq̃.

ARGVMENTVM.

Est insignis consolatio contra scandalum quo nonnunquam p̃ij offenduntur, cum uident se quasi a Deo negligi, impios autem felices esse & florere. Hortat̃ igitur Psalmus ad patientiam, ne ideo deñciamur de statu animi, aut impiorum exemplo peccemus. Videbis autem creberrimas repetitiones ad hortationum, & consolationum, quibus Spiritus ostendit, quam natura simus proni ad uindictam. Quare opus est ut hoc patientiæ præceptum assidue inculcetur.

*Vt patiente oculo uideas florere malignos,
Raptari, affligi per mala multa pios.
Disce pati, superanda omnis fortuna ferendo est,
Fide Deo, sordes eluet ille tuas.*

Psalmus David.

Si qua sit, ut sunt innumera, tibi uisa malorum
Improbitas, ira commouere caue.
Ne quibus est odio uirtus uitiumq̃; probatur
Oderis, aut illis detrabe quicquid agent.
Nam modo florentes, cito succidentur, ut herbae,
Quas metit incurna rustica falce manus.

Propositio, ne
stamacheris q̃
imp̃ij sunt felices.

Ratio ppositi
onis, quia bre
ui peribunt.

Gramm.

*Gramina ut exiguis staccescunt iusta pruinis,
Sic & iniquorum defluet omnis honor.*

Repetit propo-
sitionem affir-
mativæ.

Ratio a certa
spe auxiliij, ut-
detur autē pri-
mo muneri cō-
tra hoc scanda-
lum, quod im-
pij sunt cele-
bres & oppri-
munt pios suo
splendore.

*Crede Deo, confide Deo, spes omnis ab illo
Sit tua, quæq; habitas in regione mane.*

*Nec te circum agitet totum uagus error in orbem,
Quem dat cunq; Deus sub lare tutus eris.*

*Nec tibi defuerit quicquam, modo noueris illi
Credere: credentem nutriet ipsa fides.*

*In Domino oblectare, & in hoc tua gaudia quære,
Ille quod optaris, conferet omne tibi.*

*Illi quicquid ages, & te permitte regendum,
Sic te non poterit pœnituisse tui.*

*Si speraris in hunc, si te commiseris illi,
Optimus in cunctis dux erit ille tibi.*

*Iusticiæ dabit ille tuæ fulgere decorem,
Sicut quæ rutilo lampades igne micant.*

*Virtutis fideiq; tuæ producet honorem,
Ut medium clari sideris aura diem.*

*Illius expecta quæ sit mens, quæq; uoluntas,
Te melius rebus consulet ille tuis.*

Etiamsi impij
in sua impieta-
te sunt felices,
tamen noli eos
imitari. Sic Da-
uid agit Deo
gratias qd per
Abigaila reuo-
catur ne occi-
deret Nabalen
cum tota fami-
lia.

*Nec te commoueat uia fortunata malorum,
Vita nec inflati concelerata uiri.*

*Ira animæ mors est, iram fuge, mitte furorem,
Ne male commotus tu quoq; forsân agas.*

*Nam cito de uiuis extirpabuntur iniqui,
Fidentium Domino pars bona fortis erit.*

*Perbreue tempus adhuc & non erit impius ultra,
Quæretur, nec erit quo fuit ante loco.*

*Totius exulibus cædet possessio terræ,
Perpetuæq; bonis gaudia pacis erunt.*

Impius

Impius insultans iusto mala multa minatur,
 Quem frændens auido rodere dente cupit.
 At Deus irridet ludibria uana mouentem,
 Illius exitium non procul esse uidens.
 Impius exacti distingit acumina ferri,
 Arcubus imponens tela parata suis:
 Ut gladio interimat iustum feriatq; sagittis,
 Quorum recta, nihil pectora fraudis habent.
 Sed suo confodiet proprio præcordia ferro,
 Ante suos arcus spicula fracta cadent.
 Vnius angusta est melior possessio iusti,
 Quam sunt diuitiæ quas malus omnis habet.
 Brachia frangit enim Dominus robusta malorum,
 At bonus huic fidens hoc duce saluus erit.
 Tempora iustorum Dominus, cognouit & illos
 Heredes regni deputat esse sui.
 Turbida non illos confundere tempora possunt,
 Non etiam poterit perdere dira fames.
 Tempore quo preciosa malos annona uorabit,
 Affluet & iustis copia diues erit.
 Floreat, & bona possideat licet omnia terræ
 Impius, in uentos ut leuis umbra fuet.
 Namq; hostes Domini properere, ceu fumus, in auras
 Diffugient, nec ab his pars erit ulla super.
 Impius accumulât quæ nunquam debita soluit,
 Larga manus iusti semper & æqua bonis.
 Illius hæredum numero referuntur amici,
 Ut teneant lati ditia regna soli.
 E quibus eijciet maledictos partibus omnes,
 Nec sinet electæ sortis habere locum.

F

Ipse

Cōsolatur etiam
 iam contra pa-
 tentiam impio-
 rum, quod non
 solum non læ-
 dent pios, sed
 sibiipsis erunt
 exitio.

Confolatur eti-
 am, cōtra opes
 et fortunam im-
 piorum.

Alia cōsolatio
 satis bella, im-
 pij etiãsi abun-
 dent bonis, ta-
 men non utuntur
 ijs bene, ideo
 necesse est eos
 pite. Cur igitur
 hoc inuides, &
 ipsis exitio est?

Ipsē uiri iusti uestigia dirigit, illi

Quæ pede sit iusti semita trita placet.

Pij habent re-
missionem pec-
catorum.

A sua experien-
tia.

Hunc, si forte uia cecidit, non abiicit, imò

Exhibita lapsum subleuat ipse manu.

Et puer ipse sui quondam, & inuenilibus annis

Integer, & nunc me curua senecta premit:

Nunquam ab eo uidi desertum tempore iustum,

Ipsius aut aliquo semen egere cibo.

Astidue miseretur enim, & bona plurimā confert,

Et genus ubertas ipsius alma fouet.

Hortatur præ-
cipue ad con-
stantiam in bo-
no opere, ne de-
fatigetur pro-
pter aduersio-
nes uultus, aut
inimicemur impi-
os.

Desere q̄ mala sunt, pete quæ bona, semper habebis,

Optima uiuendi commoda, semper eris.

Iusta Deus nam semper amat, nam diligit æquum,

Nec quoscunq; probat deseruisse potest.

Perpetuo ipse suos custodit tempore sanctos,

Cum tota impietas stirpe maligna perit.

Perpetuo terras habitabit tempore iustus,

Hic hæres Domini nempe futurus erat.

Consolatur eti-
am commemo-
ratione spiritu-
alium honorū,
quæ impij non
habent etli cor-
poralibus ho-
nis abundant.

Labe carens ex ore fluet sapientia iusti,

Linguaq; curabit nil nisi uera loqui.

Ille gerit Legem Domini sub corde sepultam,

Illi sub pedibus lubrica nulla uia est.

Impius obseruans iustum, execratur & odit,

Quemq; odit, huic uitam præripuisse studet.

Sed Deus e manibus crudelibus eripit ipsum,

Nec finit iniusto iudicis ore premi.

Expecta Dominum, perq; illius impiger omnes

Quas tibi præscripsit, noueris ire uias.

Ille bonis adeo te prouebet omnibus auctum,

Vt tibi terrenæ possideantur opes.

Donec

Donec ab humanis eradicentur iniqui
 Rebus, & eueniat læta uidere tibi.
 Ipse uirum uidi florentem rebus iniquum,
 Floret ut in pingui uiuida Laurus humo.
 Præterij, nec erat uir hic amplius, occidit, ipsum
 Quæsiui, nec erat uel breuis umbra super.
 Dilige quæ bona sunt, rectum cole, iusta require,
 Hæc faciens, alma pace beatus eris.
 Sed bona desipiens qui negliget ista peribit,
 Vna breuis ueniens auferet hora malos.
 Iustis à Domino spes pendet & aura salutis,
 Ille suis duro tempore robur erit.
 Hos Deus eripiet quando opprimet impius, & cum
 Inijcient sæuas impia fata manus.
 His mala, defensore Deo, non ulla nocebunt,
 Semper enim Dominum spem posuere suam.

Ab exemplis
 Achitophel,
 Absolon, &
 similibus.

PSALMVS XXXVIII.

Domine ne in furore tuo arguas me.

ARGUMENTVM.

Est precatio contra peccata et malam con-
 scientiam, proponit autem insignem doctrina-
 nam & exemplum, quod in ipso sensu iræ &
 iudicij Dei sit retinenda spes misericordiæ,
 & ad orationem confugiendum. Titulus est
 ad reminiscendum, quoniam & peccati sui
 & misericordiæ Dei reminiscitur.

Ardet & incensus magno calet igne medullas,
 Dum caro, dum quærit spiritus æger opem.

F 2 Conscia